

Daklozen Aktie Komitee (DAK) stapt uit kraakpand 't Klooster (4.10.10)

Het Antwerpse "Daklozen Aktie Komitee" (DAK) trekt zich terug uit het "gedoogde kraakpand" aan de Ploegstraat 27 te Antwerpen, achter de Zoo en het Centraal Station. (" 't Klooster") Het immense gebouw is eigendom van de Provincie Antwerpen. Bijna drie jaar lang werden in dat honderd jaar oude klooster van de Dominikanen tientallen daklozen opgevangen, werd materiële en sociale hulp geboden, werd gekookt, werden vele culturele initiatieven genomen. Het DAK sluit nu de poort achter zich en werkt verder aan haar doelstellingen. Dit is geen nederlaag, dit is een nieuwe etappe.

Het Dak ontstond in augustus van 1996 uit haar eerste kraakpand aan de Pachtstraat in de Antwerpse wijk St.Andries. Het verwierf in haar bijna vijftien jarig bestaan een gerespecteerde praktische en theoretische ervaring inzake sociale uitsluiting. De organisatie baseert zich op vrijwilligerschap, ervaringsdeskundigheid, zelforganisatie en strijdbaarheid. Het is een grassroots beweging die zeer realistisch, concreet werkt. Die op de straat aanwezig is en tevens overlegd met de overheden en de sektor van de hulpverlening. Het is geen extremistische organisatie, armoede is extremistisch. Sociale uitsluiting terroriseert de mensen. Het DAK heeft kenmerken van een armen vakbond. Armen moeten zélf het woord nemen en assertief daden stellen. Het DAK is assertief, kent haar dossiers en is tot dialoog bereid.

MACHTSMISBRUIK

De groepen waarmee de vrijwilligers van het DAK werken - daklozen, psychiatrische patiënten, prostituees, mensen zonder papieren, "working poor", generatie armen, druggebruikers,... zijn niet schuldig aan hun problematiek. Hun dikwijls uitzichtloos lijkende toekomst wordt veroorzaakt door het brutale machtsmisbruik dat inherent is aan deze maatschappij van de vrije markt, het harde kapitalisme. De quasie onmogelijkheid zich te ontworstelen aan de ellende wordt in stand gehouden door politieke overheden zoals het OCMW en de stad, die onbekwaam en vooral onwillig zijn mensen en middelen te investeren in hulpverlening. Gemotiveerde werkers binnen het OCMW en de stad wordt het onmogelijk gemaakt de taak waarvoor ze opgeleid zijn, uit te voeren. Repressie tegen de armen neemt de plaats in van rechtvaardigheid en bevochten rechten. De Antwerpse stedelijke politiek bestaat er in "de Anderen", de zichtbare sociaal uitgesloten ook met onwettelijke middelen "op te kuisen" van het openbaar domein. Zij worden samen met geëngageerde hulpverleners vervolgd, gediscrimineerd. "De gewone mensen" mogen niet weten dat er schrijnende armoede bestaat, dat er in België anderhalf miljoen armen zijn waarvan 7 à 8 % extreem armen.

Basisorganisaties als het "Daklozen Aktie Komitee", die in geheel België bestaan en over de waanzin van de communautaire geschillen en fictieve taalgrenzen heen samenwerken, worden als verdachten door de veiligheidsdiensten gevolgd. Met de toename van de economische crisis neemt het aantal armen en extreem armen alarmerend toe. De overheden vrezen deze potentiële bron van onrust en maken van de slachtoffers daders. In de stad Antwerpen zijn de bewijzen hiervan legio. De "Liga voor Mensenrechten" won op vraag van ondermeer het DAK onlangs een procedure bij de "Raad van State", die een onwettelijk en inhumain straatverbod liquideerde. Het DAK beraadt zich over juridische stappen tegen de stad Antwerpen wegens het misbruik dat de politie maakt van Art. 84 § 1 van de politiecodel om gemarginaliseerde mensen te beboeten, te vervolgen. Omdat ze een fictief "samenscholingsverbod" zouden overtreden.

Alhoewel de overheden hen niet welgevallige armenorganisaties actief saboteerd en via ondermeer de politiediensten criminaliseert, trachten ze een komitee als het DAK schaamteloos te gebruiken om de eigen onbekwaamheid en onwil in de bestrijding van de armoede te camoufleren. De

belangrijkste principiële reden waarom het DAK zich na drie jaar stande pede terugtrekt uit " 't Klooster" is haar weigering zich te laten gebruiken, recupereren door hen die schuldig zijn aan de massale armoede en groeiënde extreme armoede in dit land, in Antwerpen. Daarenboven vreet het noodzakelijke totale engagement van de vrijwilligers in een omgeving waar tengevolge de armoede zware stress dagelijkse kost is, aan hun gezondheid.

SCHULDIG VERZUIM

Het gaat om schuldig verzuim vanwege overheden als het OCMW en de stad zelf. Van het schepencollege, van de gemeenteraad. Van hogere overheden. Schuldig verzuim dat leidt tot doden, zieken, mentaal en fysiek gekwetste mensen die als honden behandeld worden. Het DAK is woedend ! Het DAK weigert verder de morele en concrete verantwoordelijkheid te dragen van haar project in " 't Klooster", dat waardevolle kenmerken had. Vooral op het vlak van basisdemocratie en medezeggenschap vanwege de bewoners. Waar naast de dagelijkse behoefte aan onderdak, maaltijden en onderlinge hulp ook sociaal hulpbetoon op professionele schaal bestond. Waar kunst en cultuur een grote plaats innamen. Waar gemeenschapszin leidde tot individuele verantwoordelijkheid. Verantwoordelijkheid voor het eigen lot. Waar zoals het DAK al vijftien jaar doet, veel "uitgevonden" werd wat nadien in de reguliere sector terecht zal komen. Waar studenten uit universiteiten, sociale scholen en het middelbaar onderwijs stage liepen. Ook deze keer was het DAK als grassroots beweging een pionier. Het DAK verlaat haar "kraakpand", maar blijft haar kenmerkende activiteiten doorzetten.

Tegen deze geschetste achtergrond en ondanks de schouderklopjes en steun die we ook kregen, ondermeer van uit de private sektor, stoppen we met het kraakpand,. Waarom ? Ondermeer om praktische redenen. In werkelijkheid is het pand niet bewoonbaar, niet verwarmbaar, regent het er binnen, zijn de ramen stuk, is voldoende sanitair afwezig, is het brandonveilig, is de hygiëne ondanks de inspanningen ondermaats. Het is triest om vast te stellen, maar in werkelijkheid heeft dit kraakpand zoals zovele kraakpanden de kenmerken van een krot. Waarvoor de meest kwetsbare zich "dankbaar" zouden moeten tonen.

Ook de armsten hebben rechten, het recht op een waardevol niveau van leven. Betaalbaar wonen in de eerste plaats. Het caritatieve en de liefdadigheid daagt met het toenemen van de armoede weer op. Zowel de bewoners als de vrijwilligers van het DAK deden in " 't Klooster" een enorme inspanning. Het DAK en " 't Klooster" dreigden als alibi gebruikt te worden. Tegenover de te weinigen die konden geholpen worden, staan de duizenden die zelfs niet in hun basisbehoeften kunnen voorzien. Het DAK weigert de rol van "het schaamlapje" te spelen. De in de grondwet en in de OCMW - wetgeving opgenomen rechten van de armen, worden niet toegepast. Het beetje sociale zekerheid, rechtvaardigheid dat bestond, wordt afgebroken. De Rechten van de Mens geschonden.

DODEN

De overheid schuift haar verantwoordelijkheid af naar de weliswaar bekwame en geschoolde ervaringsdeskundige vrijwillige hulpverleners van een zelforganisatie als het DAK. Maar nogmaals, dit is schuldig verzuim dat al vele doden kostte en zal kosten. Het ganse jaar door, niet slechts in winter. Voor de aanstaande mogelijk koude winter is opnieuw niets voldoende in orde gebracht met een "noodwinterplan" dat nog nooit werd verwezenlijkt. Antwerpen loopt op dit gebied schandelijk achter op andere steden en gemeenten. Het DAK beschuldigt daarom reeds vandaag overheden als het OCMW en de stad van schuldig verzuim, dat zal opnieuw zal leiden tot doden en gewonden indien niet onmiddellijk de noodhulp voor de komende maanden georganiseerd wordt.

De stedelijke organisatie "Samen Leven" met als bedrijfsdirecteur Tom Meeuws verbergt onder haar humaan masker een netwerk van permanente controle en manipulatie van de burgers en hun

pogingen autonome initiatieven te nemen, die door de stad als vijandig beschouwd worden. De vroegere naam van dit controle apparaat - "Integrale Veiligheid" - maakte helder waarover het gaat ; een door de repressie diensten, de politie gemanipuleerde structuur waarin buurtregisseurs als belangrijkste taak de bespionering van de burgers hebben, waarbinnen het OCMW gemanipuleerd wordt, met als obsessie veiligheid. De grens tussen sociaal werk en repressie werd flinterdun. Armen worden "misdadigers". Rechercheurs noemen zich "sociale politie". De deontologie van de hulpverlener staat onder druk. Integraal, in elke hoek van de samenleving. In Antwerpen is niet iedere burger gelijk. "Zero tolerance" geldt alleen voor gemarginaliseerde, gecriminaliseerde burgers. In Antwerpen wordt het programma van extreem rechts door een zogenaamde democratische politieke meerderheid verwezenlijkt. Het plannetje van de Antwerpse schepen van Leefmilieu Guy Lauwers (sp.a) om uitkeringsgerechtigden gedwongen in te zetten om "het onkruid te wieden" van de straten heeft een naam; "dwangarbeid".

BROOD

Een recent voorbeeld uit vele...Terwijl " 't Klooster" drie jaar lang met een enorme inspanning van het DAK en de bewoners kon overleven en de vuile was van de overheid deed, werd op initiatief van bedrijfsdirecteur Tom Meeuws 2 jaar geleden verhinderd dat een na lang met het OCMW praten, realistische nachtopvang voor daklozen in " 't Klooster" kon opengaan. Antwerpen heeft een enorm tekort op dat gebied. Daklozen worden van warmere openbare ruimtes, zoals het Centraal Station, verjaagd zonder enig alternatief. Razzia's zijn schering en inslag. De nachtopvang De Biekorf (ooit onder druk van het DAK verwezenlijkt) is een druppel op de hete plaat. Antwerpen heeft trouwens ook een groot tekort aan inloophuizen, overdag. Een probleem waaraan " 't Klooster" deels een oplossing bood door op woensdag middag gratis soepmaaltijden aan te bieden. Zoals het DAK zes jaar lang met vrijwilligers in de wijk St.Andries dagelijks een inloophuis met warme maaltijden openhield.

Deze nachtopvang in " 't Klooster" werd gesaboteerd omdat het DAK weigerde de zeer gemotiveerde onafhankelijke groep van broodbedelers en hun klanten aan het Astridplein, in de garage van " 't Klooster" op te vangen. Waarom ? Omdat het verjagen van deze gratis broodbedeling aan de ingang van de Zoo als doel had en heeft de straten "op te kuisen" van de zichtbare armoede en de gevolgen van een falend beleid. Mensen worden behandeld als "visuele overlast". De wraak van "Samen Leven" was de georganiseerde sabotage van een noodzakelijke en realiseerbare nachtopvang waarvoor in " 't Klooster" met de bewoners de praktische middelen grotendeels opgebouwd werden. Het DAK vroeg aan het OCMW geld voor het afwerken van de infrastructuur en enkele "Art.60" tewerkgestelden om 's nachts aanwezig te zijn. Wat om veiligheidsredenen een noodzaak was. Het leek mogelijk. Doordat de top van "Samen Leven" dat tegenwerkte kwam die extra nachtopvang er niet.

ONAAANVAARBARE BEZUINIGINGEN

Vermits de politie eind augustus 2010 liet weten "dat het nu genoeg was geweest" en deze absoluut niet hinderlijke broodbedeling manu militari zou verwijderd worden onder druk van ondermeer UNIZO, opende " 't Klooster" de poort voor deze mensen. Onder chantage. Deze broodbedeling is mogelijk dankzij de steun van kleine zelfstandige bakkers. Aldus werd getracht het DAK medeplichtig te maken. Daarenboven werd via de plaatselijke buurtregisseur duidelijk gemaakt dat "Samen Leven" deze keer de geplande nachtopvang niet zou saboteren, als het DAK een groep Poolse daklozen die in de buurt van het Centraal Station verblijven, zou opnemen. De stad en het OCMW weigeren deze hulp aan Europese burgers en behandelen ze zoals de Roma's in Frankrijk. Dus bleken de "naïevelingen" van een zelforganisatie zonder subsidies plots bruikbaar.

Hypocriet werd van uit de stad gewezen op de "onmenselijke" situatie waarin dat brood bedeed

wordt, op straat. Vooreerst is het niet de taak van "de liefdadigheid" om de verantwoordelijkheden van overheden als het OCMW op zich te nemen. Ook de "voedselbanken" - die overrompeld worden - "vullen de gaten" in de hulpverlening die de overheden niet opvullen. Trouwens, stad en OCMW beschikken over talrijke ruimtes waar deze voedselbedeling minder "onmenselijk" kan plaatsvinden. De weigering om hier initiatief te nemen, bewijst haar onverschilligheid voor de situatie van de armste, sociaal uitgesloten medeburgers. De overheid beledigt deze mensen. In Antwerpen wordt zwaar bezuinigd op de financiën van het OCMW. Ten koste van de armste groepen. We nodigen het OCMW en haar voorzitter Monica De Coninck uit om samen met "de sektor" en basisorganisaties als het DAK harde acties te voeren tegen deze onaanvaardbare bezuinigingen. In deze barre tijden moeten prestigeprojecten wijken voor de rechten van hen die amper overleven. Wanneer een ruimte als 't Klooster of andere gebouwen door de overheid omgevormd zouden worden tot een menswaardige opvang voor daklozen, dan juicht het DAK dat toe. Meer nog ; het zou een bekroning zijn van de lange strijd die het DAK voerde en blijft voeren.

WOEDE!

Dergelijke manipulaties ervaart het DAK al vijftien jaar. Het is nu genoeg geweest ! Het DAK verlaat "'t Klooster" onder protest. De huidige bewoners blijven er leven als autonome groep. Het Daklozen Aktie Komitee zal hen niet in de steek laten en wenst hen een goede toekomst toe. Er zullen geen daklozen meer worden opgenomen, de activiteiten worden door de blijvende bewonersgroep sterk teruggeschroefd. Er komt geen nachtopvang. Het DAK stelt de overheden moreel en juridisch verantwoordelijk.

Het DAK verlaat het kraakpand "'t Klooster", het organiseerde reeds veel van dergelijke opvangmogelijkheden in haar vijftienjarig bestaan. Het "Daklozen Aktie Komitee" wijzigt niets aan haar doelstellingen, aan haar militante werkwijze als zelforganisatie. Het DAK leeft meer dan ooit en staat organisatorisch sterk. Nu tengevolge de economische, kapitalistische crisis de armoede en de sociale uitsluiting toenemen is er meer dan ooit behoefte aan een zelfbewuste actiegroep die met de mensen wier belangen ze verdedigt, de straat opgaat. Het DAK heeft voor de korte en de lange termijn een inhoudelijk sterk actieplan opgezet dat gebaseerd is op "woede !". Het DAK speelt federaal een belangrijke rol in het "Europees jaar tegen de Armoede", waarvan België voorzitter is. Het DAK bouwt haar Vlaamse, Belgische en Europese contacten verder uit. Met de Brusselse armenorganisatie Chez Nous - Bij Ons wordt intens samengewerkt. Net als met het Belgisch Gemeenschappelijk Daklozen Front - Front Commun SDF dat het DAK met armenorganisaties uit het hele land vijftien jaar geleden mee oprichtte.

Het DAK bewees in haar bestaan geen katje te zijn om zonder handschoenen aan te pakken. Het zal die rol gemotiveerd en inhoudelijk sterk, blijven vervullen. De door de Antwerpse overheden en het maatschappelijk systeem gevoerde criminalisering van de armsten zullen we met alle mogelijkheden beantwoorden. Dat het DAK "'t Klooster" verlaat is geen nederlaag. Het DAK dankt de bewoners van "'t Klooster" en de velen die steunden. Dit is een signaal van een ervaren organisatie, die zich niet laat manipuleren en recupereren. Het is de klare taal van een strijdbare organisatie met haar bondgenoten, in de eerste plaats de slachtoffers.

Voor het DAK:

Koen Calliauw	Philippe Decraene	Manuel Chiguero
Voorzitter	Coördinator	Lid beheerraad Chez Nous - Bij Ons
	(Brussel)	

Links
"DAK"

.